ហេព្រើរ ជំពូកពីរ ២

...សូមមកជាមុនសិន ហើយសិក្សាបទគម្ពីរ ដូច្នេះគាត់អាចប្រៀបធៀបវា ហើយនឹងមើលថាតើវាជាសេចក្តីពិតឬអត់។ គាត់បានយកវា សេចក្តីពិត ដោយគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ឥឡូវនេះ ប៉ុល គឺជាអ្នកប្រាជ្ញគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? គាត់ត្រូវបានបង្រៀននៅក្រោមអ្នកប្រាជ្ញដ៏ល្អបំផុតម្នាក់ នៅសម័យរបស់គាត់ គឺកាម៉ាលាល ដែលជាអ្នកប្រាជ្ញឆ្នើម។ ហើយប៉ុលបានស្គាល់គម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ហើយខ្ញុំគិតថាការអង្រួនដំបូងរបស់គាត់ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅព្រឹកនេះ នៅពេលដែលគាត់បានឃើញការស្លាប់របស់ស្ទេផាន។ មានអ្វីមួយត្រូវតែមានក្នុងប៉ុល ពីព្រោះតាមរយៈការសរសេររបស់គាត់ គាត់បានបន្តសំដៅទៅលើវា "ខ្ញុំមិនសក្តិសមទេ ព្រោះខ្ញុំបៀតបៀនក្រុមជំនុំស្ទើរស្លាប់។ ខ្ញុំតូចជាងគេក្នុងចំណោមពួកគេ។"

95 អូ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់មានគំនិតខុសគ្នាអំពីវា។ គាត់គឺជាបុរសខ្លាំងបំផុតម្នាក់នៅសម័យនោះ។

> សូមមើលសាវកប៉ុល ដែលជាសាវកដ៏ធំ
> ជាមួយនឹងអាវផាយរបស់គាត់ភ្លឺនិងស្អាត (កវីនិយាយ)
> អូ ប្រាកដជាមានការស្រែកខ្លះៗ
> នៅពេលដែលយើងទាំងអស់គ្នាជួបគ្នានៅទីនោះ។

ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនោះ នៅពេលដែលខ្ញុំឃើញគាត់ទទួលបានមកុដទុក្ករបុគ្គល ដែលជារង្វាន់ទុក្ករបុគ្គល!

96 ខ្ញុំបានឈរក្បែរប៊ិចចាស់តូច នៅទីនេះមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានទេ ដែលគាត់សរសេរសំបុត្រទាំងនេះ។ រួចគេកាត់ក្បាលគាត់ចោល។ ហើយបានបោះគាត់ចូលក្នុងលូ ដើម្បីលាងលូ។ ហើយជនជាតិយូដាតូចមួយនេះ នៅទីនោះ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំជាប់មានស្នាមត្រារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅខ្លួនខ្ញុំហើយ។ ខ្ញុំបានតយុទ្ធនឹងសត្វព្រៃ នៅក្រុងអេភេសូរ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានតយុទ្ធយ៉ាងល្អ។ ខ្ញុំបានរត់ប្រណាំងជាស្រេច ខ្ញុំបានរក្សាសេចក្តីជំនឿ។ ហើយចាប់ពីពេលនេះតទៅ មានមកុដដ៏សុចរិតមួយសម្រាប់ខ្ញុំ ដែលព្រះអម្ចាស់ប្រទាន ចៅក្រមដ៏សុចរិតនឹងឲ្យខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ។ ហើយ

មិនមែនតែខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ការលេចមករបស់ទ្រង់។" ខ្ញុំពេញចិត្តណាស់! អូ ខ្ញុំចង់នៅជាចំនួនជាមួយពួកគេ! យើងធ្លាប់ច្រៀងចម្រៀងមួយបទ៖

អូ តើអ្នកនឹងត្រូវបានរាប់ជាផ្នែកមួយរបស់ទ្រង់ឬ?
តើអ្នកនឹងត្រូវបានរាប់ថាជាផ្នែកមួយរបស់ទ្រង់ទេ?
ចូរនៅក្នុងខ្លួន ដោយឥតសៅហ្មង ចូរមើល ហើយរង់ចាំមើលទៅ។
ទ្រង់មកម្តងទៀត។

97 ខ្ញុំចង់ក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ឥឡូវនេះអ្នកនិពន្ធទៅមុខ ដោយនិយាយថា:

ដោយហេតុនោះ បានជាគួរឲ្យ...យើងរាល់គ្នាប្រុងប្រយ័ត្នលើសទៅទៀត ចំពោះសេចក្តីដែលយើងរាល់គ្នាបានឮ ក្រែងយើងរសាត់ចេញពីសេចក្តីទាំងនោះ។

98 ដូចដែលយើងបានបង្រៀន នៅពេលព្រឹកនេះ ខទី២បញ្ជាក់ថា "ប្រសិនបើ..."

ដ្បិតបើសិនជាគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល ដែលពួក*ទេវតាបានពោល...*

99 តើយើងរកឃើញ*ទេវតា*ជាអ្វី? គឺជាហោរា។ "ឯព្រះ ដែលពីដើម ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល..." ឥឡូវនេះ អ្នកត្រូវតែបង្កើត មិនមែនជាគំនិតរបស់យើងទេ ប៉ុន្តែជាព្រះគម្ពីរ។ ឥឡូវនេះជំពូកទី១ ក្នុង...ជំពូកទី១ខទី១។

ឯព្រះ ដែលពីដើម...ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងពួកឰយុកោ ដោយពួកហោរា ជាច្រើនដងច្រើនបែប

100 ឥឡូវនេះ ទ្រង់ទៅទីនេះ ហើយនិយាយម្តងទៀត។

ដ្បិតបើសិនជាគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល ដែល*ពួកទេវតាបានពោល...*

ហើយតើ*ទេវតា*មានន័យដូចម្តេច? "ជាអ្នកនាំសារ។" ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ចាក់ប្រេងតាំងអ្នកនាំសារ...ហើយប្រសិនបើយើងត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង យើងគឺជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះ។ យើងជាអ្នកនាំសារទៅកាន់ពិភពលោក ជាឯកអគ្គរដ្ឋទូតនៃស្ថានសួគ៌ ដោយប្រកាសថា យើងជាអ្នកធ្វើដំណើរ និងជាជនចម្លែក។ យើងមិនមែនជារបស់លោកិយនេះទេ។ ប៉ុន្តែយើងស្វែងរកទីក្រុងមួយដែលនឹងមកដល់ ដែលអ្នកសង់និងអ្នកបង្កើតនោះគឺជាព្រះ។ យើងមិនទុកទ្រព្យ

សម្បត្តិនៅលើផែនដីនេះទេ ជាកន្លែងដែលចោរលួចចូលទៅក្នុង ច្រែះស៊ី និងពុករលួយ។ ដ្បិតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើងដាក់នៅស្ថានសួគ៌ ជាកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវគង់នៅខាងស្តាំព្រះហស្តនៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្តា។ អូ វាជាអ្វីដែលអស្ចារ្យនិងធំធេង ដើម្បីដឹងថា៖

ក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងគ្មានអ្វីតិចជាងនេះទេ
ជាងព្រះលោហិតនិងសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ
នៅពេលដែលព្រលឹងខ្ញុំបង្ហាញផ្លូវ
ហើយទ្រង់គឺជាក្តីសង្ឃឹមនិងជំរករបស់ខ្ញុំ។

ខ្ញុំឈរ នៅលើព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាថ្មរឹងមាំ
ដីផ្សេងទៀតទាំងអស់គឺជាខ្សាច់
ដីផ្សេងទៀតទាំងអស់គឺខ្សាច់ត្រូវលិច។

101 របៀបដែល អេឌី ភើរ៉ូនេត បានសរសេរបទចម្រៀងនោះ នៅក្នុងគ្រានៃការបៀតបៀន!

*ដ្បិតបើ សិនជាគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល ដែលពួកទេវតា*បានពោល *នោះបានឃើញថាពិតមែន*...(នៅពេលអ្នកនាំសាររបស់ព្រះបាននិយាយព្រះបន្ទូល វាបានឈរ។)... ហើយគ្រប់ទាំងអំពើរំលង *និងសេចក្តីរឹងចចេសក៏ត្រូវទោសចំពោះ*

*នោះធ្វើដូចម្តេចឲ្យយើងរួចបាន បើយើង*មិនឮព្រះគ្រីស្ទ តើអ្នកណាមានបន្ទូលពីស្ថានសួគ៌?

ឥឡូវសូមមើល:

នោះធ្វើដូចម្តេចឲ្យយើងរួចបាន បើយើងធ្វេសនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏ធំម្ល៉េះ ...(គិតពីរឿងនេះ។)...*ដែលព្រះអម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមផ្សាយមក*...

102 ព្រះគ្រីស្ទចាប់ផ្តើមកិច្ចការរបស់ទ្រង់។ តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? យើងចាំមើលទ្រង់របៀបដែលទ្រង់...បន្ទាបខ្លួន ដ៏ទាប របៀបដែលទ្រង់មិនមែនជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដែលសម្គាល់ថាជាអ្នកទេវវិទូ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានចិត្តរាបទាប ស្លូតបូត សុភាព។

ទ្រង់មិនមែនជាគ្រូអធិប្បាយដ៏ខ្លាំងម្នាក់ទេ។ សំឡេងរបស់ទ្រង់មិនត្រូវបានគេឮនៅតាមផ្លូវទេ។

ប៉ុន្តែ យ៉ូហានចេញទៅដូចជាសិង្ហគ្រហឹម។ គាត់គឺជាគ្រូអធិប្បាយ។

103 ព្រះយេស៊ូវបានយាងមក មិនមែនដូចជាសិង្ហដែលកំពុងគ្រហឹមទេ ប៉ុន្តែជាព្រះដែលធ្វើការជាមួយនឹងទ្រង់ ដោយបញ្ជាក់ពីព្រះបន្ទូល។ ព្រះគង់នៅជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ ពេត្រុសបាននិយាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ "ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល និងអ្នកដែលរស់នៅក្នុងស្រុកយូដា...ព្រះយេស៊ូវ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ជាមនុស្សគាប់ព្រះទ័យព្រះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដោយទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ និងអព្ភូតហេតុ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើដោយទ្រង់ នៅកណ្តាលអ្នករាល់គ្នា ដែលអ្នករាល់គ្នាជាស្មបន្ទាល់។" ចាំមើលពីរបៀបដែលគាត់ដាក់លើពួកគេ។ "អ្នកគួរតែស្គាល់ទ្រង់។"

104 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកជាមនុស្សលាក់ពុត។" បាននិយាយថា "អ្នកចេញទៅក្រៅហើយមើលព្រះអាទិត្យ ហើយអ្នក...វាមានពណ៌ក្រហមហើយរៀបលិច អ្នកនិយាយថា 'វានឹងមានអាកាសធាតុមិនល្អ។' ហើយប្រសិនបើវាស្រឡះនិងមានពន្លឺថ្ងៃ ឬផ្សេងទៀត អ្នកនិយាយថា 'វានឹងមានអាកាសធាតុសមរម្យ។'" បាននិយាយថា "អ្នកអាចមើលឃើញផ្ទៃមេឃ ប៉ុន្តែទីសំគាល់នៃពេលវេលា អ្នកមិនអាចដឹងបានទេ។ ប្រសិនបើអ្នកស្គាល់ខ្ញុំ អ្នកនឹងស្គាល់ថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ។"

105 អូ អ្វីដែលទ្រង់នឹងស្រែកនៅយប់នេះ។ របៀបដែលព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ស្រែកតាមរយៈគ្រូអធិប្បាយរបស់ទ្រង់ "ជិតដល់ពេលហើយ!"

យើងយល់ដឹង។ យើងមើលគ្រាប់បែកបរមាណូ។ យើងដឹងថាអ្នកណានឹងយកកន្លែងរបស់ក្លាកកេប៊ិល ហើយអ្នកណានឹងធ្វើ*នេះ នោះ ឬផ្សេងទៀត* ឬអ្នកណានឹងក្លាយជាអនុប្រធានាធិបតី។ យើងចាប់អារម្មណ៍នឹងរឿងនោះ ប៉ុន្តែយើងមិនអាចដឹងពីសញ្ញានៃពេលវេលានោះទេ។ យើងនៅគ្រាចុងក្រោយ។

106 តើវាគឺជាអ្វី? យើងចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងណាស់ "តើទូរទស្សន៍ជំពូកបន្ទាប់ជាអ្វី? តើស៊ូស៊ីនឹងធ្វើអ្វី?" ឬឈ្មោះរបស់ស្ត្រីនោះជាអ្វី។ "ហើយតើ អាធ័រ ហ្គតហ្វ្រេ នឹងទៅណា? តើគាត់នឹងយករឿងកំប្លែងបែបណាទៅនៅលើកក្រោយ?" យើងជាគ្រិ

ស្ថាន យល់ឃើញថា ចិត្តរបស់យើងពោរពេញដោយ រឿងមិនសមហេតុសមផល នៅពេលដែលយើងគួរតែអធិស្ឋាននៅកន្លែងណាមួយ ហើយសិក្សាព្រះគម្ពីរ ដើម្បីដឹងពីសញ្ញានៃពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ។

107 អ្វីដែលធ្វើនោះ គឺពេលវេលាច្រើន គឺសំឡេងខ្សោយនៅលើវេទិការ ត្រូវហើយ ដែលមិនចុះហើយនាំយកសេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អ។ យើងនឹងត្រូវឆ្លើយសម្រាប់រឿងនោះនៅថ្ងៃខាងមុខ។ យើងមិនត្រូវធ្វេសប្រហែសអ្វីឡើយ។ ហើយប្រជាជនក៏ដូចជាយើងនៅឯពាងឧបោសថប្រាណហាំនេះដែរ ដើម្បីឃើញទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ និងអំណាចនៃព្រះគ្រីស្ទដែលបានរស់ឡើងវិញ។ ហើយបន្ទាប់មកដើម្បីដឹងថាយើងនឹងដាក់—ពេលវេលារបស់យើងលើរឿងផ្សេងទៀត ហើយមិនបានឮសំឡេងនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ "តើយើងនឹងគេចចេញដោយរបៀបណាបើយើងធ្វេសប្រហែសនឹងសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យបែបនេះ?"

108 ខទី៣ ឬខ៤។ នេះគឺជាកន្លែងដែលយើងបានបញ្ចប់នៅខទី ៤ នៅព្រឹកនេះ។

ទាំងមានព្រះធ្វើបន្ទាល់ជាមួយផង...(អូ ខ្ញុំអើយ!)

ទាំងមានព្រះ...ធ្វើបន្ទាល់ជាមួយផង ...

សូមស្តាប់ព្រះបន្ទូល។

...ដោយទីសំគាល់ ការអស្ចារ្យ និងការឫទ្ធិបារមីជាច្រើនយ៉ាង ...

តើ*ការឫទ្ធិបារមី*ជាច្រើនយ៉ាងគឺជាអ្វី? តើ*ការឫទ្ធិ*ជាអ្វី? *ការឫទ្ធិ*មានន័យថា "ជាច្រើន។" "ដោយមាន*ការឫទ្ធិបារមី*ជាច្រើន ព្រះបានធ្វើបន្ទាល់។" ព្រះអើយ! ខ្ញុំជឿជាក់ថា វានឹងចូលក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ សូមស្តាប់។

109 ខ្ញុំជាគ្រូគង្វាលម្នាក់របស់អ្នក ជាមួយបងប្រុសនេវិលនៅទីនេះ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកយកវាទៅថត។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "បើមានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមក្រោកឡើង ហើយគាត់និយាយ*បែបនេះ-និង-បែបនេះ*ថា ហើយមិនបានកើតឡើង កុំស្តាប់ឡើយ ដ្បិតខ្ញុំមិនបាននិយាយទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់និយាយក្នុងនាមខ្ញុំ ហើយអ្វីដែលគាត់និយាយនោះបានកើតឡើង ចូរស្តាប់ចុះ។" អាម៉ែន។ "ដ្បិតខ្ញុំនៅជាមួយហោរានោះ ឬជាគ្រូអធិប្បាយ ឬអ្វីក៏ដោយ។ ប្រសិនបើអ្វីដែលគាត់និយាយបានកើតឡើងត្រូវស្តាប់គាត់។"

110 ឥឡូវនេះ មិត្តភក្តិអើយ ចូរយើងស្តាប់ទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលនៅកណ្តាលយើង បង្ហាញការឫទ្ធិបារមីជាច្រើន និងទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យ។ សូមកុំឆ្លងផុត វាគ្រាន់តែជារឿងធម្មតាប៉ុណ្ណោះ។ ចូរយើងចាំថាវាគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត ការបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ យើងត្រូវតែធ្វើវា។ អូ សូមធ្វើវា។ យកចិត្តទុកដាក់។ សូមឲ្យអ្វីៗផ្សេងទៀតជាទីបន្ទាប់បន្សំ សូម្បីតែផ្ទះ ប្តី ប្រពន្ធ កូនរបស់អ្នក។ អ្វីក៏ដោយដែលវាអាចជា ដាក់វាទីពីរ។ ដាក់ព្រះជាមុន។ អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ លើកូនរបស់ខ្ញុំ?" លើអ្វីទាំងអស់។ ដាក់ព្រះជាមុន។ សូមឲ្យទ្រង់ជាអ្នកដំបូង។

111 អេលីយ៉ាចុះពីភ្នំនៅថ្ងៃមួយ។ គាត់គឺជាទេវតា ជាអ្នកនាំសារ ជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះ ជាអ្នកចាក់ប្រេងតាំង។ ហើយគាត់បានប្រទះឃើញស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់កំពុងរើសដំបងពីរ។ គាត់បាននិយាយថា "ទៅដុតនំឱ្យខ្ញុំបន្តិច ហើយយកទឹកបន្តិចមក។"

112 ហើយនាងបាននិយាយថា "ក្នុងពេលដែលព្រលឹងអ្នកនៅរស់ ខ្ញុំគ្មានសល់អ្វីក្រៅពីនំខេក ឬម្សៅស្រូវសាលីបន្តិច ដើម្បីធ្វើនំផេនខេកតូចមួយ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែមានប្រេងល្មម ទៅលាយវា តែបន្តិច។ ហើយខ្ញុំយកអុសពីរ។" វិធីបុរាណគឺជា វិធីឥណ្ឌាធ្លាប់ឆ្លងកាត់ ឈើដុតពីកណ្តាលខ្វែងគ្នា ហើយបន្តរុញវាចូល។ ធ្វើឱ្យមានភ្លើងឆេះជំវិញជាច្រើនដូចវា។ បាននិយាយថា "ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើនំតូចនោះសម្រាប់ខ្ញុំ និងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។ ហើយយើងនឹងស៊ីវាហើយក៏ស្លាប់ទៅ។" គ្រោះរាំងស្ងួតអស់រយៈពេល៣ឆ្នាំ៦ខែ អត់មានទឹកសោះ។

113 ហោរាចាស់នោះ មើលទៅមុខស្ត្រីនោះ យ៉ាងតឹងរ៉ឹង។ គាត់បាននិយាយថា "ទៅចុះ ហើយដុតនំឱ្យខ្ញុំជាមុនសិន។" អ្វីដែលត្រូវបង្គាប់ សម្រាប់បុរសម្នាក់ទៅប្រាប់ស្ត្រីមេម៉ាយដែលកំពុងតែឃ្លានស្ទើរតែស្លាប់នោះ ឲ្យគេផ្តល់ចំណីឱ្យជាមុន។ តើគាត់បាននិយាយអ្វី? "ដ្បិត**ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ** ធុងនឹងមិនខ្វះឡើយ ហើយប្រេងក៏មិនស្ងួតដែរ រហូតដល់ព្រះបានចាត់ភ្លៀងមកលើផែនដី។"

ព្រះជាម្ចាស់ជាទីមួយ។ នាងចូលទៅដុតនំតូចនោះ ហើយមកថ្វាយហោរា។ បានត្រឡប់មកវិញភ្លាមហើយដុតនំមួយទៀត ហើយមួយទៀត ហើយមួយទៀត ហើយមួយទៀត។ ហើយធុងមិនដែលនៅទទេ ឬស្ងួតឡើយ រហូតទាល់តែព្រះបាន

បញ្ជូនភ្លៀងមកលើផែនដី។ នាងដាក់ព្រះជាទីមួយមុនកូនៗរបស់នាង។ នាងដាក់ព្រះមុនអ្វីៗផ្សេងទៀត។ នាងបានយករាជាណាចក្ររបស់ព្រះ ជាមុនសិន។

114 ព្រះត្រូវតែមានកន្លែងទី១នៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ជាទីមួយក្នុងជីវិតរបស់អ្នក កន្លែងដំបូងនៅក្នុងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកធ្វើឬអ្វីដែលអ្នកមាន។ ព្រះត្រូវតែជាទីមួយ។ ទ្រង់មិនចង់បានកន្លែងទីពីរទេ។ ទ្រង់មិនសមនឹងទទួលបានកន្លែងទីពីរទេ។ ទ្រង់សមនឹងទទួលបានអ្វីដែលល្អបំផុត ហើយជាដំបូង និងអ្វីដែលយើងមាន។ ទ្រង់សមនឹងទទួលបានវា។ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធរបស់ទ្រង់!

> *ទាំងមានព្រះធ្វើ...បន្ទាល់ជាមួយផង* ដោយទីសំគាល់ *ការអស្ចារ្យ ...និងការឫទ្ធិបារមីជាច្រើនយ៉ាង ទាំងចែកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ផង?*

115 មិនមែនជាអ្វីដែលមនុស្សនិយាយ ជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំបាននិយាយនោះទេ ប៉ុន្តែជាអ្វីដែលព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ អូ យើងត្រូវស្វែងរកព្រះបំណងរបស់ព្រះ មិនមែនជាការពេញចិត្តពីអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក មិនមែនជាការពេញចិត្តរបស់កូនអ្នកឡើយ មិនមែនជាការពេញចិត្តរបស់ប្ដីឬប្រពន្ធរបស់អ្នកទេ។ ប៉ុន្តែ ចូរស្វែងរកព្រះបំណងរបស់ព្រះ ហើយធ្វើវាជាមុនសិន។ បន្ទាប់មកអ្វីៗផ្សេងទៀត ឆន្ទៈរបស់ប្រពន្ធនិងឆន្ទៈរបស់កូនៗ នឹងធ្លាក់ចូលជាមួយវា។ ប៉ុន្តែ ចូរដាក់ព្រះជាមុនសិន។

116 មើល ឥឡូវនេះ។

> *រីឯនៅខាងបរលោក ដែលយើងខ្ញុំនិយាយនេះ ទ្រង់មិនបានបញ្ចុះបញ្ចូល មកក្រោមអំណាចនៃពួកទេវតាទេ។*

117 បើមិនដូច្នោះទេ ទេវតាដ៏អស្ចារ្យដែលបម្រើនៅស្ថានសួគ៌ កាព្រីយ៉ែល មីកែល វ៉ូដហ្វម និងរាប់ម៉ឺនដងរាប់ម៉ឺនទេវតានៃស្ថានសួគ៌ ឬហោរារាប់សិបរយនាក់ដែលមាននៅលើផែនដី ម្នាក់ៗក្នុងចំណោមពួកគេ ទ្រង់មិនដែលដាក់នរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេឲ្យមានអំណាចលើលោកិយខាងមុខ ដែលយើងនិយាយនោះទេ។ គ្មានណាមួយទេ! ទ្រង់មិនដែលមានបន្ទូលថា "អេសាយ អ្នកនឹងគ្រប់គ្រងពិភពលោក។" ទ្រង់មិនដែលដាក់ពិភពលោកចុះចូលនឹងអេលីយ៉ាឡើយ។ ទាំង

ទ្រង់មិនបានដាក់វាដល់កាព្រីយ៉ែល ឬទេវតាណាមួយ វិញ្ញាណបម្រើណាមួយឡើយ។

118 ចូរមើលអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ គឺប៉ូល នៅតែលើកតម្កើងព្រះគ្រីស្ទដែលយើងនិយាយ។

តែមានមនុស្សម្នាក់បានធ្វើបន្ទាល់ នៅកន្លែងណាមួយថា តើមនុស្សជាអ្វី បានជាទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់នឹងគេ? ឬកូនមនុស្សបានជាទ្រង់ប្រោសដូច្នេះ?

ទ្រង់បានធ្វើឲ្យគេទាបជាងពួកទេវតាតែបន្តិចទេ ក៏បានបំពាក់សិរីល្អ និងកេរ្តិ៍ឈ្មោះឲ្យ ទុកជាមកុដ ទ្រង់បានតាំងឡើងឲ្យត្រួតត្រាលើអស់ទាំងការនៃព្រះហស្តទ្រង់:

119 ឥឡូវនេះ បើអ្នកចង់អាន នោះគឺទំនុកតម្កើង ៨:៤-៦ ដែលដាវីឌនិយាយ។ ឥឡូវនេះ តើគាត់ហៅដាវីឌថាម៉េច? នោះដោះស្រាយវា នៅទីនោះ ថាតើខ្ញុំត្រូវឬអត់នៅព្រឹកនេះ លើហោរា។

120 គាត់បាននិយាយថា "ត្បិតទេវតាមួយបាននិយាយនៅកន្លែងមួយ។" ដាវីឌជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះ ជាទេវតារបស់ព្រះ ដ្បិតគាត់ជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះ។ ទេវតាមានបន្ទូលថា ដាវីឌបាននិយាយថា នៅក្នុងទំនុកតម្កើង "ទ្រង់បានធ្វើឲ្យគេទាបជាងពួកទេវតានៃស្ថានសួគ៌តែបន្តិចទេ។" ទេវតាមួយអង្គនិយាយថា ព្រះបានធ្វើឲ្យទ្រង់ទាបជាងទេវតា ដើម្បីឲ្យទ្រង់គ្រងមកុដ ហើយទ្រង់អាចនឹងរងទុក្ខ និងភ្លក់រសជាតិសេចក្តីស្លាប់ ដើម្បីត្រូវបានលើកតម្កើងឡើងម្តងទៀត។ ដើម្បីឲ្យទ្រង់អាចធ្វើជា...អ្នកទទួលមរតករបស់ទាំងអស់នៃលោកិយ។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

121 ឥឡូវនេះ នៅក្នុង—នៅក្នុងម៉ាថាយ ២៨:១៨ យើងអានទាំងនេះ។ បន្ទាប់ពីទ្រង់ត្រូវបានគេឆ្កាង ហើយបានរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី ទ្រង់បានជួបនឹងពួកសិស្សទ្រង់ហើយបានបង្គាប់ពួកគេឲ្យទៅក្នុងលោកិយទាំងមូល ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អដល់គ្រប់មនុស្ស។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងនៅផែនដីត្រូវបានប្រគល់មកដៃខ្ញុំ។ អំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ អំណាចទាំងអស់នៅលើផែនដីត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ។" តើវាជាអ្វី? មនុស្សនិងព្រះបានរួបរួម

គ្នា។ ឡូហ្គោសត្រូវបានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយត្រូវបានសម្លាប់ ហើយបាន រស់ឡើងវិញសម្រាប់ការរាប់ជាសុចរិតរបស់យើង ហើយពេលនោះគឺជាអេម៉ាញូ អែលដែលត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំងជារៀងរហូតនិងជារៀងរហូត។ ព្រះទ្រង់បាន ផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅរបស់ទ្រង់ ចេញពីបល្ល័ង្កមួយនៅកន្លែងខាងលើ ដល់បេះដូង នៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដើម្បីរស់នៅ និងសោយរាជ្យជា រៀងរហូត។ "ព្រះគង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។" ទ្រង់គឺជាកន្លែងសម្រាកចុងក្រោយនៃ ព្រះវិញ្ញាណ។

122 ព្រះវិញ្ញាណគង់នៅក្នុងត្រសាលមួយ ថ្ងៃមួយ អ្នកដឹងហើយ នៅក្រោម តង់។ "ហើយសាឡូម៉ូនបានសង់ផ្ទះមួយដល់ទ្រង់។ តែ យ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះ ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត មិនគង់នៅក្នុងផ្ទះដែលធ្វើដោយដៃមនុស្សឡើយ។" "ប៉ុន្តែព្រះអង្គ បានបង្កើតរូបកាយមួយដូចខ្ញុំ។"

123 ក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ជំពូកទី៧ ពេលដែលគាត់កំពុងនិយាយ គាត់បាននិយាយថា "ពួកគេទាំងអស់បានទាយទុកជាមុន។ គេសង់ត្រសាលសម្រាប់ទ្រង់ លោកម៉ូសេ បានធ្វើ មានត្រសាលមួយ ហើយដាក់ហិបនៅទីនោះ ដ្បិតព្រះគង់នៅលើអាសនៈ មេត្តាករុណា។ ទ្រង់មិនបានរស់នៅទីនោះទេ។" ត្រឹមត្រូវហើយ។

124 បន្ទាប់មក "រូបកាយមួយទ្រង់បានបង្កើតខ្ញុំ" រូបកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ វគ្រីស្ទ ទាបជាងពួកទេវតា ដើម្បីភ្លក់រសជាតិសេចក្តីស្លាប់។ ហើយគ្មាននរណា ក្រៅពីព្រះគ្រីស្ទ ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ព្រះអង្គម្ចាស់នៃសន្តិភាព ព្រះមហាក្សត្រនៃស្តេច ព្រះអម្ចាស់នៃព្រះអម្ចាស់ ជាអ្នកបង្កើតផ្កាយទាំងអស់ក្នុងសកលលោក។

125 ព្រះអង្គអើយ! ទ្រង់បានទាបជាងការបង្កើតរបស់ទ្រង់ ដើម្បីទ្រង់អាចប្រោស លោះមនុស្ស (មនុស្សគ្មានផ្ទះសម្បែង មនុស្សគ្មានទីពឹង) ហើយផ្តល់ឱ្យពួកគេ នូវផ្ទះមួយនៅស្ថានសួគ៌។ ទ្រង់បានចាកចេញពីសិរីល្អនៃស្ថានសួគ៌។ ទ្រង់បាន ចាកចេញពីព្រះនាមខ្ពស់បំផុតដែលអាចហៅបាន។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ គង់នៅលើផែនដី មនុស្សតែងថ្វាយព្រះនាមទ្រង់នូវនាមដ៏ថោកទាបបំផុត ដែល ពួកគេអាចហៅទ្រង់ បាននិយាយថា "ទ្រង់ជាកូនមិនស្របច្បាប់ តាំងពីដំបូង មក។" កើតក្នុងស្នូក រុំដោយក្រមាពីក្រោយនឹមគោ។ គ្មានកន្លែងទៅ គ្មានផ្ទះត្រូវ ទៅ។ ហើយត្រូវបានគេហៅថា "បេលសេប៊ូប" មេនៃអារក្ស។ ទ្រង់ត្រូវបានគេ ធ្វើបាប។ ទ្រង់ត្រូវបានគេស្តោះទឹកមាត់។ ទ្រង់ត្រូវបានគេលេងសើច។ ទ្រង់ត្រូវ

បានគេបដិសេធ ហើយបានទៅកាន់រណ្ដៅទាបបំផុត ហើយបានឈរចំពោះ "ស្ត្រីពេស្យាអាក្រក់បំផុត។" នោះហើយជាអ្វីដែលមនុស្សបានធ្វើចំពោះទ្រង់។

126 ប៉ុន្តែព្រះបានលើកទ្រង់ឡើងយ៉ាងខ្ពស់ខ្លាំងរហូតទ្រង់ត្រូវមើលចុះទៅស្ថានសួគ៌។ មនុស្សផ្តល់ឱ្យទ្រង់នូវកៅអីទាបបំផុត ផ្តល់ឱ្យទ្រង់នូវកន្លែងដែលអាក្រក់បំផុត ដែលជាឈ្មោះទាបបំផុត។ ព្រះបានលើកទ្រង់ឡើង ហើយប្រទានអាសនៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដល់ទ្រង់ និងព្រះនាមដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។ នោះជាអ្វីដែលមនុស្សបានធ្វើជាមួយនឹងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ និងអ្វីដែលព្រះបានធ្វើជាមួយនឹងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

127 ទ្រង់បានឱនចុះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចត្រូវបានលើកឡើង។ ទ្រង់បានក្លាយជាយើង ដើម្បីឲ្យយើងបានក្លាយជាទ្រង់តាមរយៈព្រះគុណទ្រង់។ ទ្រង់មករកជនអនាថា ហើយក្លាយជាមនុស្សអនាថាដោយខ្លួនឯង ដើម្បីយើងអាចមានផ្ទះ។ ទ្រង់បានយាងមករកអ្នកជំងឺហើយទ្រង់បានធ្វើឲ្យយើងជាសះស្បើយ។ ទ្រង់បានមករកមនុស្សមានបាប "ហើយបានធ្វើជាបាប ទ្រង់ផ្ទាល់" ដើម្បីឱ្យយើងអាចបានសង្គ្រោះ។

128 កុំឆ្ងល់ថាទ្រង់ត្រូវបានលើកតម្កើង។ កុំឆ្ងល់ថាតើទ្រង់ជានរណានៅយប់នេះ។ ព្រះបានលើកតម្កើងទ្រង់ ហើយអំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ និងផែនដីត្រូវបានប្រទានដល់ទ្រង់។

129 នៅពេលដែលកិច្ចការនៅលើផែនដីរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបញ្ចប់ នៅទីនេះនៅលើផែនដី...ទ្រង់យាងមកផែនដីភ្លាមដូចទ្រង់បានធ្វើ ផ្កាយព្រឹកបានប្រកាសថាទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ទ្រង់បានអង្រួនអារក្សទាំងអស់ដែលទ្រង់មកទាក់ទង។ សូមលើកតម្កើងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! អារក្សញាប់ញ័រ ហើយអង្វរសុំសេចក្តីមេត្តាករុណា ក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់។ បាទ។ នរកទាំងអស់បានដឹងថាទ្រង់ជានរណា។

130 ទ្រង់បានដើរដោយរាបសារ ទ្រង់គ្មានកន្លែងសម្រាប់ដាក់ព្រះសិរក្នុងរាត្រីមានភ្លៀង។ សត្វដែលទ្រង់បានបង្កើត "បក្សាបក្សីមានសំបុក ហើយកញ្ជ្រោងមានរូង ប៉ុន្តែកូនមនុស្សគ្មានកន្លែងដាក់ក្បាលដែលមានពរទេ។" ប្រាកដណាស់ គឺទ្រង់។

131 ទ្រង់បានក្លាយទៅជាតួបាប ក្លាយទៅជាទាប ហើយត្រូវបានបោះបង់ចោល។ ប៉ុន្តែអារក្សបានដឹងថាទ្រង់ជានរណា។ ពួកគេបានអង្វរសុំសេចក្តីមេត្តាករុណា។

ពួកគេថា "ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មកធ្វើទារុណកម្មយើងមុនពេលវេលាកំណត់ដូច្នេះ?" ហើយខណៈពេលដែលគ្រូអធិប្បាយកំពុងហៅទ្រង់ថា "បេលសេប៊ូល គ្រូទាយ" អារក្សបានហៅទ្រង់ថា "ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់" និងអង្វរសុំក្តីមេត្តា។

132 អូ ធ្វើម៉េចឱ្យយើងឈប់មួយនាទី! តើអ្នកជានរណា? តើការងារដែលអ្នកធ្វើមានន័យដូចម្តេច? ឬតើផ្ទះតូចដែលយើងមាននោះមានន័យយ៉ាងណា? តើឡានដែលយើងជាម្ចាស់វាមានន័យយ៉ាងណា?

133 ស្រីតូចស្អាតអើយ ស្រីតូចនេះ មើលទៅដូចម្តេចដែរ? អ្នកជាយុវជន សក់រលោង ស្មាត្រង់ អ្នកនឹងពត់ចុះនៅថ្ងៃណាមួយពេលចាស់ទៅ។

134 ប៉ុន្តែ សរសើរតំកើងព្រ ះអម្ចាស់! អ្នកមានព្រលឹងដែលបានកើតជាថ្មី។ អ្នកនឹងរស់នៅជារៀងរហូត ដោយសារទ្រង់ក្លាយជាអ្នក ដើម្បីឱ្យអ្នកតាមរយៈព្រះគុណរបស់ទ្រង់អាចក្លាយជាទ្រង់ ហើយរៀបចំកន្លែងសម្រាប់អ្នក។

135 អូ! យើងដែលគិតថាយើងបានដូរសម្លៀកបំពាក់ និងរបស់របរប៉ុន្មាននៅក្នុងផ្ទះ តើយើងជាអ្វី? ព្រះអាចយកវាក្នុងមួយវិនាទី។ ដង្ហើមរបស់អ្នកកាន់នៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់នៅកណ្តាលយើង ដើម្បីប្រោសអ្នកជំងឺ ប្រកាសនិងថ្លែងប្រាប់ និងប្រាប់ទុកជាមុន ហើយគ្រប់ពេលគឺល្អឥតខ្ចោះ។ ហើយថែមទាំងមានការព្រួយបារម្ភសូម្បីចំពោះត្រីតូចមួយ ដែលងាប់ ឱ្យមករស់ឡើងវិញ នៅកណ្តាលពួកយើង។ ព្រះយេហូវ៉ានៅជុំវិញយើង ព្រះយេហូវ៉ានៅក្នុងយើង ជាអញដ៏អស្ចារ្យនិងខ្លាំងក្លា។

136 នៅពេលដែលទ្រង់សុគត ពួកគេបានគិតថាពួកគេឈ្នះទ្រង់។ ទ្រង់បានចូលទៅក្នុងស្ថាននរក។ នៅពេលដែលទ្រង់បានចាកចេញពីផែនដីនៅថ្ងៃនោះនៅពេលដែលទ្រង់ត្រូវបានឆ្កាង ទ្រង់បានយាងទៅកាន់តំបន់នៃអ្នកបាត់បង់។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ទ្រង់បានទៅផ្សព្វផ្សាយដល់ព្រលឹងដែលជាប់ឃុំ ដែលមិនប្រែចិត្តដោយការអត់ធ្មត់ គឺជាជំនាន់របស់លោកណូអេ។" នៅពេលដែលទ្រង់សុគត ហើយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់បានចាកចេញពីទ្រង់ ទ្រង់បានក្លាយទៅជាឡូហ្គោសម្តងទៀត។ ទ្រង់ ខ្ញុំឃើញ បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានមកពីព្រះ។ ខ្ញុំត្រឡប់ទៅព្រះវិញ។"

137 ហើយព្រះជាបង្គោលភ្លើងដែលនាំរាស្រ្តទ្រង់ទៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដី...ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានសុគតទ្រង់បានត្រឡប់ទៅរកពន្លឺម្តងទៀត។ ប៉ុលបានឃើញទ្រង់ ហើយទ្រង់ជាពន្លឺ។ គ្មានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេដែលនៅសល់បានឃើញទ្រង់ទេ។ ពួកគេបានឃើញប៉ុលដួល។ អ្វីមួយបានវាយប្រហារគាត់ ហើយវាគឺជាពន្លឺ។ ប៉ុលបាននិយាយថា "តើខ្ញុំបានបៀតបៀនអ្នកណា?"

138 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "សុល សុល ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំ?"

បាននិយាយថា "នរណាគេ?"

139 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំគឺព្រះយេស៊ូវ ដែលអ្នកបៀតបៀន ហើយវាពិបាកសម្រាប់អ្នកក្នុងការទាត់នឹងជន្លួញ។"

140 បន្ទាប់មកគាត់បានទៅសិក្សាពីពន្លឺនោះ។ ប៉ុលបានត្រឡប់ទៅក្នុងព្រះគម្ពីរដើម្បីដឹងថាពន្លឺនោះជាអ្វី។ ហើយគាត់បានសរសេរសំបុត្រនេះ។ ទ្រង់គឺជាព្រះយេហូវ៉ាដូចគ្នា។ ពន្លឺដដែលនោះគឺនៅក្នុងទីរហោស្ថានជាមួយនឹងកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ ហើយនៅពេលដែលពេត្រុសនៅក្នុងគុក ទ្រង់គឺជាពន្លឺដែលចូលមក ហើយបើកទ្វារ។

141 ហើយដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ដូច្នេះគ្មានអ្នកណាមានលេសអ្វីឡើយ...អូប្រសិនបើពួកគេអាចបំភ្លេចអ្នកនាំសារដែលមិនចេះអក្សរ ហើយត្រូវចាំៈ វាមិនមែនជាអ្នកនាំសារនោះទេ វាគឺជាសារ។ ទ្រង់បានយាងចុះមកជាមួយយើងម្តងទៀតក្នុងទម្រង់ជាបង្គោលពន្លឺ។ ហើយទ្រង់ធ្វើចលនាជាមួយនឹងការអស្ចារ្យ និងទីសំគាល់ដូចគ្នារបស់ទ្រង់ គ្មានអ្វីចេញក្រៅពីព្រះគម្ពីរឡើយ។ ការនៅជាប់នឹងព្រះគម្ពីរ កាន់វាក្រោមការចុះចូល នាំចេញនូវសិរីល្អរបស់ទ្រង់ ដោយបង្ហាញព្រះចេស្តារបស់ទ្រង់។ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធរបស់ទ្រង់!

142 ខ្ញុំដឹងថាអ្នកប្រាកដជាគិតថាខ្ញុំឆ្កួត ប៉ុន្តែ អូ វាបានប្រទានពរដល់ការសម្រាកអស់កល្បជានិច្ច ដែលមានក្នុងព្រលឹងខ្ញុំ ទោះបីជាព្យុះអាចបក់បោកក៏ដោយ ក៏យុថ្ការរបស់ខ្ញុំជាប់នៅក្នុងរបាំងដែរ។

143 ហើយដើម្បីបានឃើញទ្រង់ពេលទ្រង់សោយទិវង្គត រហូតដល់ព្រះច័ន្ទបានក្រាបបង្គំព្រះដោយភ័យ។ ព្រះអាទិត្យបានលិចចុះនៅពាក់កណ្តាលថ្ងៃ។ ហើយ

នៅពេលដែលទ្រង់យាងទៅកាន់តំបន់នៃអ្នកបាត់បង់ ប្រងប្រុសប្រាណហាំគោះ នៅលើវេទិកា—អេដ។] គោះទ្វារ ហើយទ្វារក៏បើក។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ទ្រង់បានអធិប្បាយទៅកាន់ព្រលឹងអ្នកនៅក្នុងគុក ដែលមិនប្រែចិត្តដោយការអត់ធ្មត់ នៅសម័យលោកណូអេ" បន្ទាប់ពីទ្រង់បានសុគតនៅលើផែនដីនេះ។ បងប្អូនប្រុសស្រី របស់ខ្ញុំអើយ នៅពេលដែលទ្រង់បានសុគត កិច្ចការនៅលើផែនដីរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបញ្ចប់ ប៉ុន្តែទ្រង់នៅតែធ្វើការ។ ហើយទ្រង់នៅតែធ្វើការនៅយប់នេះ។ អាម៉ែន។

144 ទ្រង់បានគោះទ្វាររបស់អ្នកបាត់បង់។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ទ្រង់បានធ្វើ។ ហើយទ្រង់បានធ្វើជាសាក្សី "ខ្ញុំជាពូជរបស់ស្ត្រី។ ខ្ញុំជាទ្រង់ដែលអ័ដាមបាននិយាយ។ ខ្ញុំជាអ្នកដែលហេណុកបាននិយាយថានឹងមកជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់រាប់ម៉ឺននាក់។ យើងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ហើយអ្នកបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបចោលថ្ងៃនៃព្រះគុណរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានទាយទៅកាន់អ្នក ដោយពួកទេវតា ហេណុក ណូអេថា ខ្ញុំត្រូវតែមកដើម្បីបំពេញគ្រប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ។ ខ្ញុំនៅទីនេះក្នុងនាមជាសាក្សីក្នុងរឿងនេះ 'ទឹកដីនៃអ្នកបាត់បង់។'" ហើយទ្រង់បានអធិប្បាយដល់ពួកគេ។

ចុះទៅក្នុងនរក ទ្រង់បានយាងចុះទៅទ្វារនរក ហើយគោះទ្វារ។ អារក្សបើកទ្វារនិយាយថា "ខ្ញុំចាប់ទ្រង់បានហើយ ឥឡូវនេះ។"

145 ប្រចាប់កូនសោពីចំហៀងវា ដោយបន្ទូលថា "អារក្សអើយ ឯងកាន់អំនួតជាយូរមកហើយ។" វាគឺនៅទីនេះ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ខ្ញុំទៅដល់វាមួយនាទី។ "អ្នកបានធ្វើរឿងនេះយូរហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមកជំនួស។" ចាប់យកសោទាំងនោះហើយទាត់ចូលវិញ ហើយបិទទ្វារ។

បានចូលមកចាប់យកអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប។ នៅថ្ងៃទីបី ទ្រង់បានក្រោកឡើង ហើយអស់អ្នកដែលដេកនៅក្នុងផ្នូរ ក៏ក្រោកឡើងជាមួយនឹងទ្រង់។ ហាលេលូយ៉ា! មិនឆ្ងល់ទេ កវីបាននិយាយថា:

រស់នៅ ទ្រង់ស្រលាញ់ខ្ញុំ សុគតទៅ ទ្រង់សង្គ្រោះខ្ញុំ
បញ្ចុះទៅ ទ្រង់នាំបាបខ្ញុំចេញឆ្ងាយ
រស់ឡើងវិញ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិតជារៀងរហូតៈ
ថ្ងៃណាមួយទ្រង់នឹងយាងមក—អូ ថ្ងៃដ៏រុងរឿង។

146 សូមមានពរដល់ចំណងដែលចងចិត្តយើងជាមួយការប្រកបជាគ្រិស្ទាន ជាសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ នៅពេលដែលទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ ទ្រង់មិនទាន់បានបញ្ចប់នៅឡើយទេ។ ទ្រង់មានការងារមួយចំនួនទៀតដែលត្រូវធ្វើ។

147 ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "ទ្រង់បានយាងឡើងលើទីខ្ពស់ ហើយប្រទានអំណោយទានដល់មនុស្ស។" មានបរិយាកាសព្យួរលើផែនដី នៃភាពងងឹត ភាពអាប់អួរ សេចក្ដីស្លាប់ និងនឿយហត់។ ការអធិស្ឋានមិនអាចកើតឡើងទេ ដោយសារដង្វាយធួនមិនត្រូវបានធ្វើឡើង។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានទម្លុះស្បៃមុខនោះ។ ទ្រង់បានបើកផ្លូវ។ ទ្រង់បានបំបែករាំងនននៃជំងឺ។ ទ្រង់បានបំបែករាំងនននៃអំពើបាប។ ទ្រង់បានបំបែករាំងនននៃការនឿយហត់។ ទ្រង់បានបំបែករាំងនននៃការធ្លាក់ទឹកចិត្ត។ ទ្រង់ទម្លុះស្បៃមុខទាំងប៉ុន្មាន ហើយធ្វើផ្លូវធំសម្រាប់អ្នកធ្វើផ្លូវ ដោយដើរឡើងតាមមហាវិថីរបស់ស្ដេច។ អូ ខ្ញុំអើយ នៅពេលដែលទ្រង់បានឆ្លងកាត់ព្រះច័ន្ទនិងផ្កាយទាំងនៅលើនិងបន្ត!

148 ដើរតាម ពីក្រោយទ្រង់ មកពួកបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់ អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប។ ពួកគេបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌។ នៅពេលដែលពួកគេនៅឆ្ងាយពីទីក្រុង ខ្ញុំអាចមើលឃើញពួកគេងើបភ្នែកឡើង។ អ័ប្រាហាំបាននិយាយថា "នោះជាទីក្រុងដែលខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ឃើញ។ អូ មកទីនេះ អ៊ីសាក។ មកទីនេះ យ៉ាកុប។ អូ យើងជាអ្នកធ្វើដំណើរ និងជាជនចម្លែកនៅលើផែនដី ប៉ុន្តែនៅទីនោះគឺជាទីក្រុង។ មានអ្នកដែលយើងទន្ទឹងរង់ចាំ។"

149 ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ពួកគេស្រែកថា "ចូរងើបឡើងទ្វារដ៏អស់កល្បជានិច្ច ហើយត្រូវលើកឡើង ដ្បិតស្ដេចនៃសិរីល្អនឹងចូលមកហើយ។"

150 ហើយទេវតានៅពីក្រោយទ្វារក៏ស្រែកហៅទេវតាទាំងនោះត្រឡប់មកទីនេះវិញ ហើយបាននិយាយថា "តើស្ដេចនៃសិរីល្អនេះជានរណា?"

151 ហើយពួកទេវតាចេញមកទីនេះ ហោរាបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល ជាអ្នកមានឫទ្ធានុភាពក្នុងការប្រយុទ្ធ។"

152 ហើយពួកគេបានចុចប៊ូតុងហើយទ្វារធំក៏បើក។ នៅកណ្ដាលនៃផ្លូវទ្រង់បានយាងមក អ្នកឈ្នះ ជ័យជំនះ ជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធនៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់

ដើរពីក្រោយទ្រង់។ អង្គុយលើបល្ល័ង្កបាននិយាយថា "ព្រះបិតាអើយ ពួកគេនៅទីនេះ។ ពួកគេជារបស់ទ្រង់។"

153 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរឡើងមកទីនេះ ហើយចុះរហូតដល់យើងដាក់ខ្មាំងសត្រូវទាំងអស់ទុកជាកំណាល់ជើងរបស់អ្នក។" នៅពេលយើងអាន យើងរកឃើញថានៅទីនេះនៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ត្រូវហើយ។

154 សូមស្តាប់។ ឥឡូវនេះ យើងនៅក្នុងខទី៨នេះ:

> ទ្រង់បាន*បង្ក្រាបបញ្ចូលគ្រប់ទាំងអស់* នៅក្រោម*ជើងគេ។ ហើយដែលទ្រង់...បានបង្ក្រាបបញ្ចូលគ្រប់ទាំងអស់* នៅក្រោមជើងគេ *នោះគឺមិនបានទុកអ្វី...ដែលមិនចុះចូលសោះឡើយ។ តែសព្វថ្ងៃនេះយើងមិនទាន់ឃើញ...គ្រប់ទាំងអស់ចុះចូលនៅឡើយទេ។*

នោះគឺជា ការស្លាប់។ យើងមិនទាន់ឃើញសេចក្តីស្លាប់ទេ ព្រោះយើងនៅតែស្លាប់។ យើងឃើញការស្លាប់។

ប៉ុន្តែ ខទី៩ "ប៉ុន្តែយើងឃើញព្រះយេស៊ូវ!" អាម៉ែន។ សូមស្តាប់។

> *...តែយើងឃើញព្រះយេស៊ូវវិញ ដែលព្រះបានធ្វើឲ្យទាបជាងពួកទេវតាបន្តិច ទ្រង់ពាក់សិរីល្អ និងល្បីព្រះនាម ទុកជាមកុដ ដោយព្រោះទ្រង់បានរងទុក្ខសុគត ដើម្បីនឹងភ្លក់សេចក្តីស្លាប់ជំនួសមនុស្សទាំងអស់ ដោយនូវព្រះគុណនៃព្រះ។*

ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ទាបជាងពួកទេវតា? ដូច្នេះ ទ្រង់អាចភ្លក់រសជាតិសេចក្តីស្លាប់។ ទ្រង់ត្រូវតែស្លាប់។ ទ្រង់ត្រូវតែមក ដើម្បីស្លាប់។

155 មើលនៅទីនេះ មិត្តអើយ។ កុំ កុំភ្លេចរឿងនេះ។ ពេលដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងយាងទៅ ទ្រង់យាងឡើងលើភ្នំ សេចក្តីសុគតបានវង្វេងជុំវិញព្រះសិរទ្រង់។

156 ចូរយើងយករូបភាពរបស់យើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម កាលពីពីរពាន់ឆ្នាំមុន។ ហើយតើអ្នកអាចបដិសេធដោយរបៀបណា? ខ្ញុំឮសំឡេងមកពីតាមផ្លូវ។ តើវាគឺជាអ្វី? វាគឺជាការប៉ះទង្គិចនៃអ្វីមួយ។ វាជាឈើឆ្កាងចាស់ដែលចុះមកក្រៅទ្វារក្រុងដាម៉ាស ហើយគាំងលើថ្មកំបោរ។ ដុំថ្មធំៗនៅតែមាននៅទីនោះ។ បុកដុំថ្មធំៗទាំងនេះរដិបរដុប។ ខ្ញុំឃើញការប្រឡាក់ឈាមនៅតាមផ្លូវ។ តើវាគឺជាអ្វី? វាគឺជាបុរសដែល

មិនបានធ្វើបាប គ្មានអ្វីក្រៅពីសេចក្ដីល្អ។ មនុស្សខ្វាក់។ ពួកគេមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ។ ពួកគេមិនទទួលស្គាល់ទ្រង់ទេ។

អ្នកនិយាយថា "ខ្វាក់? តើពួកគេអាចមើលឃើញរបស់ពួកគេទេ?"

157 អ្នកនៅតែអាចមើលឃើញតែបានខ្វាក់។ តើអ្នកជឿទេ? ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នេះ។ នៅចាំអេលីសេនៅដូថាន់ទេ? គាត់បានចេញទៅវាយមនុស្សខ្វាក់ ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះតាមខ្ញុំ។" ពួកគេខ្វាក់ភ្នែកចំពោះគាត់។

158 ហើយមនុស្សបានខ្វាក់នៅយប់នេះ។ ព្រះវិហារមួយដែលមិនជឿលើការប្រោសឲ្យជារបស់ព្រះ បានដើរមករកខ្ញុំម្ដងនោះ ហើយនិយាយថា "វាយខ្ញុំឱ្យខ្វាក់។ វាយខ្ញុំឱ្យខ្វាក់។" វានៅផ្ទះបងប្រុសវ៉ាយ។ បាននិយាយថា "វាយខ្ញុំឱ្យខ្វាក់។" បាននិយាយថា "ប៉ុលបានវាយបុរសម្នាក់ឱ្យខ្វាក់ភ្នែក ម្ដង។" បាននិយាយថា "វាយខ្ញុំឱ្យខ្វាក់។"

159 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មិត្តអើយ អារក្សបានធ្វើរួចហើយ។ អ្នកខ្វាក់ភ្នែកហើយ។ ប្រាកដណាស់ ហ្នឹងហើយ។"

160 គាត់បាននិយាយថា "ប្រោសក្មេងស្រីម្នាក់នេះឲ្យជាសះស្បើយ ខ្ញុំនឹងជឿអ្នក។"

161 ខ្ញុំបាននិយាយថា "សង្គ្រោះមនុស្សមានបាបនោះ ខ្ញុំនឹងជឿអ្នក។" ប្រាកដណាស់។

162 "អូ" គាត់បាននិយាយថា "គាត់ត្រូវតែជឿ។"

163 ខ្ញុំបាននិយាយថា "រឿងដូចគ្នានៅទីនេះ វាត្រូវតែមកតាមរយៈព្រះគុណដ៏អធិបតេយ្យរបស់ព្រះ។"

164 អារក្ស—ជាព្រះនៃលោកីយ៍នេះ បានធ្វើឲ្យមនុស្សខ្វាក់ភ្នែក។ "គេមានភ្នែក តែមើលមិនឃើញ" ព្រះគម្ពីរបានចែង។

165 នៅទីនេះ ទ្រង់កំពុងឡើងលើផ្លូវ ទាញស្នាមជើងបង្ហូរដោយឈាមនៅលើផ្លូវឡើង។ *ទូនិច*នៃសេចក្ដីស្លាប់កំពុងឡោមព័ទ្ធទ្រង់ ស្រែកដាក់ទ្រង់ "បន្តិចទៀតខ្ញុំនឹងចាប់អ្នក។" ទ្រង់ខ្សោយ ស្រែកទឹក។

166 ខ្ញុំត្រូវបានគេបាញ់ម្ដង ហើយដេកនៅទីនេះនៅទីវាល ឈាមគ្រាន់តែហូរចេញពីខ្ញុំ។ ខ្ញុំស្រែករកទឹក។ ហើយមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំរត់ទៅ យកមួករបស់គាត់ ហើយដាក់

វាចូលទៅក្នុងទឹក។ ក្នុងទឹកស្មៀមទ្រឹង។ បានមក ហើយខ្ញុំបានបើកមាត់របស់ខ្ញុំ។ គាត់បានច្របាច់វា។ ដោយសារតែ ឈាមបានហៀរចេញដូចប្រភពទឹក ដែលខ្ញុំត្រូវបានគេបាញ់ចំជាបំណែកៗដោយកាំភ្លើង។ ស្រេកទឹក!

167 ពេលនោះ ខ្ញុំដឹងថាព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំទៅជាយ៉ាងណា បន្ទាប់ពីហូរឈាមពេញមួយព្រឹកនោះ ចាប់ពីម៉ោងប្រាំបួនដល់ម៉ោង៣ល្ងាច បាត់បង់ឈាមទាំងអស់។ ដំបូងខ្ញុំឃើញអាវផាយរបស់ទ្រង់ ដូចជាមានស្នាមប្រេះតូចៗនៅលើវា។ ហើយចំណុចទាំងអស់ចាប់ផ្ដើមធំឡើងហើយរត់ជាមួយគ្នា ធ្វើឱ្យមានស្នាមប្រេះបង្ហូរឈាមដ៏ធំមួយ វាយទ្រង់នៅលើជើងនៅពេលទ្រង់យាងដើរជុំវិញ។ នោះគឺជាឈាមរបស់អេម៉ាញូអែល។ អូ ផែនដីមិនសមនឹងវាទេ។

168 ប៉ុន្តែពេលទ្រង់ឡើងទៅ *ទ្រនិចឃ្មុំ*នេះកំពុងរុំនៅជុំវិញទ្រង់។ តើវាបានធ្វើអ្វី? ទីបំផុតវាបានវាយទ្រង់។

ប៉ុន្តែ បងប្អូន នរណាក៏ដឹងដែរថា សត្វល្អិតឬឃ្មុំ បើវាខាំអ្នកម្ដង នោះវានឹងបញ្ចប់ទ្រនិចដែលទិចមិនខាន។ វាមិនអាចទិចទៀតទេ។ ព្រោះពេលវាចេញទៅ វាទាញទ្រនិចចេញ។

នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះត្រូវក្លាយជាសាច់ឈាម។ ទ្រង់បានយកទ្រនិចនៃសេចក្ដីស្លាប់ទៅក្នុងសាច់របស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានដកទ្រនិចចេញពីសេចក្ដីស្លាប់។ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! សេចក្ដីស្លាប់អាចញាប់ញ័រនិងមុតស្រួច ប៉ុន្តែវាមិនអាចធ្វើឲ្យអ្នកឈឺចាប់បានទេ។

169 ប៉ុល ពេលគាត់មានអារម្មណ៍ថា*ឃ្មុំទិច*ជុំវិញគាត់ សេចក្ដីស្លាប់បានមកដល់ហើយ។ គាត់បាននិយាយថា "ឱសេចក្ដីស្លាប់អើយ តើទ្រនិចឯងនៅឯណា?" គាត់អាចចង្អុលទៅកាល់វ៉ារីជាកន្លែងដែលវាត្រូវបានបន្សល់ទុកក្នុងសាច់របស់អេម៉ាញូអែល។ "តើជ័យជំនះរបស់អ្នកនៅឯណា? ប៉ុន្តែសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះដែលប្រទានឲ្យយើងមានជ័យជំនះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើង។" បាទ។

170 យើងមិនឃើញអ្វីៗទាំងអស់ទេ។

តែយើងឃើញព្រះយេស៊ូវវិញ ដែលព្រះបានធ្វើឲ្យទាបជាងពួកទេវតាបន្តិច...ទ្រង់បានរងទុក្ខសុគត ...

ដ្បិតឯព្រះ ដែលគ្រប់របស់ទាំងអស់សំរាប់ទ្រង់—ហើយដោយសារទ្រង់ កាលទ្រង់ចង់នាំ...កូនជាច្រើនមក...មេនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះគេ...ដោយរងទុក្ខលំបាក។

វិធីតែមួយគត់ដែលទ្រង់អាចក្លាយជាមេនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើង ទ្រង់ត្រូវតែរងទុក្ខ។

171 ស្ដាប់ពាក្យដ៏ពិរោះទាំងនេះនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះសូមស្ដាប់។

ពីព្រោះព្រះអង្គ ដែលញែកជាបរិសុទ្ធ និងពួកអ្នកដែលទ្រង់ញែកជាបរិសុទ្ធ នោះសុទ្ធតែ...កើតមកពីព្រះតែ១...

អូ អ្នកមិនឃើញដើមទំពាំងបាយជូរនិងខ្នែងនៅទីនោះទេឬ? ទាំងអស់គឺតែមួយ។

...បានជាទ្រង់មិនខ្មាសនឹងហៅគេជាបងប្អូនទេ

ឃើញទេ? ហេតុអ្វី? សូមស្ដាប់ខគម្ពីរបន្ទាប់។

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ទូលបង្គំនឹងប្រកាសប្រាប់ពីព្រះនាមទ្រង់ ដល់ពួកបងប្អូន ទូលបង្គំនឹងច្រៀងសរសើរពីទ្រង់ នៅកណ្ដាលពួកជំនុំ។

ហើយ១ទៀតថា ទូលបង្គំនឹងទុកចិត្តដល់ទ្រង់។ ហើយ១ទៀតថា មើល ទូលបង្គំនេះ និងពួកកូនចៅ ដែលព្រះបានប្រទានមកទូលបង្គំ។

ដូច្នេះ ដែលកូនចៅបានប្រកបដោយសាច់ឈាមព្រមគ្នា នោះទ្រង់ក៏ទទួលចំណែកជាសាច់ឈាមដូច្នោះដែរ ដើម្បីឲ្យទ្រង់បានបំផ្លាញអានោះ ដែលមានអំណាចលើសេចក្ដីស្លាប់ គឺជាអារក្ស ដោយទ្រង់សុគត

ហើយឲ្យបានប្រោសដល់ពួកអ្នកនោះ...ដែលជាប់...ជាបាវបំរើគ្រប់១ជីវិត...ដោយខ្លាចស្លាប់ ឲ្យបានរួចចេញវិញ។

172 មនុស្សតែងតែខ្លាចសេចក្ដីស្លាប់។ ព្រះគ្រីស្ទបានក្លាយទៅជាតួបាបបន្ទាបខ្លួន ដើម្បីទទួលយកសេចក្ដីស្លាប់មកលើទ្រង់ផ្ទាល់។ ហើយទ្រង់មិនខ្មាសគេដែលត្រូវបានគេហៅយើងថាជា "បងប្អូនប្រុស" ដ្បិតទ្រង់ត្រូវបានល្បួងដូចយើងត្រូវល្បួងដែរ។ ហើយទ្រង់អាចធ្វើ...ជាប្រភេទដ៏ត្រឹមត្រូវនៃអ្នកអង្វរករ

ដោយសារទ្រង់បានឈរដូចនឹងការល្បួងដែលអ្នកឈរដែរ។ ហើយទ្រង់បានជំនួសកន្លែងអ្នក ដោយដឹងថាអ្នកមិនអាចយកវាដោយខ្លួនឯងបានទេ។

173 អញ្ចឹង អត់ឃើញទេឬបងប្អូន? រឿងទាំងមូលគឺព្រះគុណ។ ទាំងអស់គឺជាព្រះគុណ។ វាមិនមែនជាអ្វីដែលអ្នកធ្វើនោះទេ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ វាជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើរួចហើយសម្រាប់អ្នក។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចធ្វើរឿងមួយដើម្បីទទួលបានការសង្គ្រោះរបស់អ្នកទេ។ សេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់អ្នកគឺជាអំណោយមួយ។ ព្រះគ្រីស្ទបានក្លាយជាតួបាប ដើម្បីអោយអ្នករាល់គ្នាបានសុចរិត។ ហើយទ្រង់ជាមេទ័ពដ៏ត្រឹមត្រូវមួយរូបសម្រាប់សេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើង ពីព្រោះទ្រង់បានរងទុក្ខដូចយើងរងទុក្ខ។ ទ្រង់ត្រូវបានល្បួងដូចយើងត្រូវបានល្បួង។ ហើយទ្រង់មិនខ្មាសគេដែលត្រូវបានហៅថាជា "បងប្រុសរបស់យើង" ដោយសារទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលយើងឆ្លងកាត់។ អូ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមទ្រង់!

ដ្បិតច្បាស់ជាទ្រង់មិនបានយកពួកទេវតាទេ គឺបានយកពូជលោកអ័ប្រាហាំវិញ។

174 អូ! ទ្រង់មិនបានក្លាយជាទេវតាទេ។ ទ្រង់បានក្លាយជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំ។ "ហើយយើងរាល់គ្នាដែលបានស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យកពូជរបស់អ័ប្រាហាំ ហើយទទួលមរតកតាមការសន្យា។" ឃើញទេ? ទ្រង់មិនដែលយកទម្រង់ជាទេវតាទេ។ ទ្រង់មិនដែលក្លាយជាទេវតាទេ។ ទ្រង់ក្លាយជាមនុស្ស។ ទ្រង់បានក្លាយទៅជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំ ហើយបានយកស្នាមទ្រនិចនៃការស្លាប់ក្នុងសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់ដើម្បីផ្សះផ្សាយើងវិញចំពោះព្រះ ហើយឥឡូវនេះអង្គុយនៅទីនោះសម្រាប់ធ្វើជាអ្នកសម្របសម្រួល។ ខ្ញុំអើយ មិត្តអើយ តើយើងអាចបដិសេធដោយរបៀបណា?

175 ស្ដាប់។

ហេតុនោះបានជាគួរឲ្យទ្រង់ បានដូចបងប្អូនទ្រង់គ្រប់ជំពូកដែរ ដើម្បីឲ្យបានធ្វើជាសំដេចសង្ឃ ដែលមានព្រះទ័យមេត្តាករុណា ហើយក៏ស្មោះត្រង់ក្នុងការទាំងប៉ុន្មានខាងឯព្រះ ប្រយោជន៍នឹងថ្វាយដង្វាយ...ឲ្យធួននឹងបាបរបស់ប្រជាជនទាំងឡាយ។

176 ថាទ្រង់អាចជាអ្នកផ្សះផ្សា! ឃើញទេ មានសេចក្ដីប្រច័ណ្ឌរវាងព្រះនិងមនុស្ស។ ហើយគ្មានមនុស្សណា...

ពួកគេបានបញ្ជូនទេវតា ដែលជាហោរា។ ពួកគេមិនអាចជំនួសកន្លែងអ្នកបានទេ ដោយសារពួកគេត្រូវអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្លួនពួកគេ។ ពួកគេមិនអាចយកកន្លែងនោះបានទេ។

177 បន្ទាប់មក ទ្រង់បានចាត់ច្បាប់។ ច្បាប់ជាប៉ូលិសដែលចាប់យើងដាក់គុក។ វាមិនអាចនាំយើងចេញបានទេ។ ទ្រង់បានបញ្ជូនច្បាប់។

ទ្រង់បានចាត់ហោរា ទ្រង់បានចាត់មនុស្សសុចរិត ហើយអ្វីៗទាំងអស់មិនអាចធ្វើជាដង្វាយធួនបាបបានឡើយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់យាងចុះមក ហើយក្លាយជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមយើង។ អូ ខ្ញុំអើយ!

178 ខ្ញុំប្រាថ្នាថាយើងមានពេលច្រើនទៀតនៅពេលនេះ ខ្ញុំចង់នាំអ្នកទៅកាន់ច្បាប់នៃការប្រោសលោះនោះ ប៉ុន្តែយើងមិនមានទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែចាំមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ។ រូបភាពដ៏ស្រស់ស្អាតគឺនៅក្នុងនាងរស់និងន៉ាអូមី។ ប្រសិនបើអ្នកឃើញនៅទីនោះពីការផ្សេះផ្សា របៀបដែលបុរសកសិករ បុរសដែលត្រូវលោះអ្នកបាត់បង់និងទ្រព្យដែលធ្លាក់នោះ ត្រូវជាមនុស្សស្និទ្ធស្នាលនឹងអ្នកដែលបាត់បង់ទ្រព្យ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលបូអូសត្រូវធ្វើជា...គាត់ជាបងប្អូននឹងន៉ាអូមី ដែលគាត់អាចទទួលនាងរូថ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ត្រូវតែមានភាពសក្តិសម។ គាត់ត្រូវតែអាចធ្វើបាន ដើម្បីលោះអ្នកដែលបាត់បង់។ លោកបូអូសនៅមាត់ទ្វារ ថ្លែងទីបន្ទាល់ជាសាធារណៈ ដោយទាត់ស្បែកជើង ថាគាត់បានលោះន៉ាអូមីនិងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់នាងទាំងអស់។ ហើយគាត់ត្រូវតែជាមិត្តរួមការងារ។

179 ហើយនោះជាហេតុផលដែលព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះត្រូវក្លាយជាមិត្តជិតស្និទ្ធនឹងយើង។ ហើយទ្រង់បានយាងចុះមកហើយជាបុរសម្នាក់។ ហើយទ្រង់បានរងការល្បួង។ ហើយទ្រង់ត្រូវបានគេសើចចំអក មើលងាយ និងបៀតបៀន និងមិនអើពើ ហើយហៅថា "បេលសេប៊ូល" និង—ហើយបានចំអកឲ្យ ហើយទទួលមរណភាពដោយការផ្តន្ទាទោសរាជធានី។ ឃើញទេ? ទ្រង់ត្រូវតែជាមិត្តនឹងយើង។ ទ្រង់ត្រូវតែត្រូវបានគេចោទប្រកាន់មិនពិត ព្រោះអ្នកត្រូវបានគេចោទប្រកាន់មិនពិត។ ទ្រង់ត្រូវតែទ្រាំនឹងជំងឺ ពីព្រោះអ្នកអាចឈឺ។ ទ្រង់ត្រូវតែទទួលអំពើបាបព្រោះវាជាអំពើបាបរបស់អ្នក។ ហើយទ្រង់ត្រូវតែក្លាយជាមនុស្ស។ មធ្យោបាយតែមួយគត់ដែលទ្រង់អាចប្រោសលោះយើងគឺដើម្បីធ្វើជាមិត្តរួមការងារជាមួយយើង។ ហើយរបៀបដែលទ្រង់ក្លាយជាមនុស្សមានបាប គឺដោយការទទួលយក

ទម្រង់នៃសាច់ឈាមមានបាប ហើយក្លាយជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមយើង។ ហើយក្នុងនោះ ទ្រង់បានបង់ថ្លៃលោះ ហើយបានប្រោសលោះយើងឲ្យត្រឡប់ទៅក្នុងការប្រកបនៃព្រះវរបិតាវិញ។ អូ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ! ពាក្យមិនអាចបង្ហាញវាបានទេ។

> *ដ្បិតដែលទ្រង់បានរងទុក្ខលំបាក ទាំងត្រូវសេចក្តីល្បួង នោះទ្រង់ក៏អាចនឹងជួយដល់អស់អ្នក...ដែលត្រូវសេចក្តីល្បួងបានដែរ។*

180 *ជួយ*មានន័យថា "អាណិតអាសូរ។" នោះហើយ ជាមូលហេតុដែលទ្រង់ក្លាយជា*នេះ* ដើម្បីឱ្យទ្រង់អាចអាណិតអាសូរជាមួយអ្នកដែលមាន... មានការ*ឡើង*និង*ចុះ*របស់អ្នក និងការ*ចូល*និង*ចេញ*តិចតួចរបស់អ្នក និងការល្បួងដ៏ធំរបស់អ្នកដែលអ្នកស្ទើរតែមិនអាចទ្រាំទ្រវាបាន។ ទ្រង់ដឹងពីរបៀបអាណិតអ្នក។ ទ្រង់តាំងទីនោះ ដើម្បីធ្វើការអង្វរ។ ទ្រង់អង្គុយនៅទីនោះ ដើម្បីស្រឡាញ់អ្នក។ ហើយទោះជាអ្នកវង្វេងក៏ដោយ ទ្រង់មិនបោះបង់ចោលអ្នកឡើយ។ ទ្រង់នឹងនៅតែមកតាមអ្នក ហើយគោះបេះដូងអ្នក។ មិនមានការបែជាមិនជឿវិញនៅក្នុងអគារនោះទេប៉ុន្តែអ្វីដែលដឹងគឺព្រះគោះបេះដូងរបស់គាត់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើវាដរាបណាអ្នកជាមនុស្សដែលរមែងស្លាប់នៅលើផែនដីនេះ ត្បិតទ្រង់បានស្រឡាញ់អ្នក។ ទ្រង់បានលោះអ្នក។

181 កវីបានព្យាយាម អ្នកនិពន្ធកំពុងព្យាយាម មនុស្សកំពុងព្យាយាមបង្ហាញពីប្រធានបទនៃការ "ស្រឡាញ់" ហើយវាមិនអាចរកបាននៅការបញ្ជាក់របស់មនុស្សទេ។ ម្នាក់បាននិយាយថា:

> អូ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ បរិបូណ៌និងបរិសុទ្ធ!
> ខ្លាំងប៉ុណ្ណាក៏មិនដឹង!
> វានឹងស៊ូទ្រាំជារៀងរហូត
> ចម្រៀងពួកបរិសុទ្ធនិងទេវតា។
>
> ប្រសិនបើយើងមានសមុទ្រជាទឹកខ្មៅ
> ហើយផ្ទៃមេឃជាផ្ទាំងក្រដាសទទេ
> រាល់ដើមឈើនៅលើផែនដីគឺជាដក់
> ហើយគ្រប់គ្នាធ្វើជាស្មៀនសរសេរ

ដើម្បីសរសេរសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះខាងលើ
នឹងធ្វើឱ្យមហាសមុទ្រស្ងួត
ឬអាចឱ្យមានក្រាំងទាំងមូល
ទោះបីជាលាតសន្ធឹងពីលើមេឃម្ខាងទៅមេឃម្ខាង។

182 អ្នកនឹងមិនយល់ទេ។ គ្មានផ្លូវសម្រាប់ពួកយើងដើម្បីយល់ពីរបៀបដែលការលះបង់ដ៏អស្ចារ្យនោះ ដែលទ្រង់បានធ្វើ បានចុះមកហើយផ្សះផ្សាយើងត្រឡប់ទៅព្រះវិញ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញហើយមានព្រះបន្ទូលថា "ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងមិនទុកឱ្យអ្នកគ្មានអ្នកកំសាន្តចិត្តឡើយ។ ខ្ញុំនឹងមកម្តងទៀតហើយនៅជាមួយអ្នក ទាំងនៅក្នុងអ្នក រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។"

183 ហើយយើងនៅទីនេះនៅថ្ងៃនេះ រស់នៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយបង្អស់ ដោយមានព្រះយេស៊ូវដូចគ្នា អ្វីៗដូចគ្នា ទីសំគាល់ដូចគ្នា ការអស្ចារ្យដូចគ្នា សេចក្តីសង្គ្រោះដូចគ្នា ព្រះវិញ្ញាណដូចគ្នា ធ្វើរឿងដូចគ្នា ដំណឹងល្អដូចគ្នា ព្រះបន្ទូលដូចគ្នា រូបភាពដូចគ្នា ការបង្ហាញដូចគ្នា អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ វាបង្ហាញថាយើងមិនត្រូវធ្វេសប្រហែសនឹងការសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យនេះទេ ត្បិតយើងនឹងត្រូវបានរាប់ នៅថ្ងៃណាមួយ ជាមួយនឹងអ្វីដែលយើងធ្វើជាមួយព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។

184 ទ្រង់នៅលើដៃរបស់អ្នកយប់នេះ មនុស្សមានបាប អ្នកឈប់ជឿ។ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីជាមួយទ្រង់? អ្នកនិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំនឹងបិទវាចោល។" ប៉ុន្តែ ចូរចាំថាកុំធ្វើបែបនោះ។ គ្មានផ្លូវទាល់តែសោះ ប្រសិនបើអ្នកជាមនុស្សមានបាប អ្នកអាចចាកចេញពីអគារនេះ ហើយនៅដដែល។ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។

185 ពីឡាត់ យប់មួយបានព្យាយាមធ្វើវា។ គាត់ស្រែកហៅរកទឹកមកលាងដៃ។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ខ្ញុំដូចគ្នាមិនដែលឃើញវា។ ខ្ញុំមិនដែលឮដំណឹងល្អទេ។ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយវាទេ។" តើគាត់អាចលាងសម្អាតចេញពីដៃបានទេ? គាត់មិនអាចទេ។

186 ទីបំផុត តើអ្នកដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងចំពោះពីឡាត់ទេ? គាត់វង្វេងស្មារតី។ ហើយឡើងទៅក្នុងប្រទេសស្វីស ជាកន្លែងដែលយើងនៅឆ្នាំមុន ដោយផ្សាយដំណឹងល្អ ឥឡូវនេះមានរឿងព្រេងបុរាណមួយ ពោលថា មានអាងទឹកនៅទីនោះ ដែលជាកន្លែងដែលមនុស្សមកពីជុំវិញពិភពលោក ដើម្បីមើល ជារៀងរាល់

ឆ្នាំ នៅពេលនៃការឆ្លង។ លោកពីឡាត បានធ្វើអត្តឃាត លោតទឹកសម្លាប់ខ្លួន លង់ទឹកស្លាប់។ ហើយជារៀងរាល់ឆ្នាំ នៅថ្ងៃដដែលនោះ ទឹកពណ៌ខៀវបានផុស ចេញពីអាងនោះ ដើម្បីបង្ហាញថាព្រះជាម្ចាស់បានបដិសេធទឹកនោះ។ ទឹកមិនអាចលាងសម្អាតព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវចេញពីដៃឬព្រលឹងរបស់អ្នកបានទេ។ មានវិធីតែមួយគត់ដើម្បីធ្វើវា នោះគឺទទួលយកវាជាការលើកលែងទោសផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកហើយត្រូវបានផ្សះផ្សាជាមួយព្រះ។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

187 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ យើងខ្ញុំសូមអរព្រះគុណទ្រង់នៅយប់នេះសម្រាប់ព្រះបន្ទូល។ "ដ្បិតសេចក្តីជំនឿកើតមកដោយការស្តាប់ឮ ហើយឮដោយសារព្រះបន្ទូល។" យើងអរព្រះគុណទ្រង់សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយនៅពេលយើងឃើញថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនេះដែលយើងកំពុងរស់នៅ របៀបដែលទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យនោះ របៀបដែលយើងអនុញ្ញាតឱ្យអ្វីៗទាំងនេះកន្លងផុតទៅ។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បើកភ្នែករបស់មនុស្សនៅក្នុងរោងឧបោសថនេះ យប់នេះ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចឃើញនិងយល់ថាយើងស្ថិតនៅក្នុងម៉ោងចុងក្រោយ។ ពេលវេលាគឺឆាប់រហ័ស។ យើងមិនមានពេលច្រើនទៀតដើម្បីនៅទីនេះទេ ហើយយើងនឹងត្រូវជួបព្រះយេស៊ូវ។ ហើយយើងនឹងត្រូវរាប់ជាជនក្បត់ ព្រោះគ្មានលេសអ្វីទេ។ នៅព្រឹកនេះ ពេលដែលទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យនិមិត្តដ៏អស្ចារ្យ អំពីបុរសនោះ ដែលមកទីនេះមកពីឆ្ងាយឯនាយប្រទេស ហើយដើម្បីជួបគាត់ លើសពីស្រមោលនៃការសង្ស័យងើបពីកៅអីរុញនោះ ទទួលការមើលឃើញរបស់គាត់។ ជើងរបស់គាត់កាន់តែរឹងមាំ ដើរកាត់អគារ ដោយអរសប្បាយ និងសរសើរតម្កើងព្រះ។ វាបង្ហាញថាព្រះនៅតែអាចយកថ្មទាំងនេះដើម្បីបង្កើតកូនដល់អ័ប្រាហាំ។ ដើម្បីឃើញការនិមិត្តដូចព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមិនធ្វើអ្វីសោះទាល់តែព្រះបិតាបង្ហាញខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ។"

188 បុរសខ្វាក់ក៏ដើរតាមព្រះអង្គថា "សូមអាណិតមេត្តាពួកយើងផង។"

189 ទ្រង់មានបន្ទូលថា បានប៉ះភ្នែកពួកគេហើយបង្គូលថា "តាមជំនឿរបស់អ្នកសូមឱ្យភ្លឺចំពោះអ្នកចុះ។"

190 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ យើងឃើញព្រះយេស៊ូវ។ យើងមិនឃើញអ្វីៗផ្សេងទៀតទេ។ យើងឃើញថាយើងនៅតែយកពួកបរិសុទ្ធរបស់យើងទៅកាន់ផ្នូរ ហើយ

ដើរលើផ្ទូររបស់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ប៉ុន្តែ យើងឃើញព្រះយេស៊ូវដែលបានធ្វើការសន្យា។ យើងឃើញទ្រង់គង់ជាមួយយើង។ មិនមែនព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងផ្ទូរ មិនមែនព្រះយេស៊ូវកាលពីពីរពាន់ឆ្នាំមុនទេ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវនៅយប់នេះ គឺនៅជាមួយយើង។ យើងឃើញទ្រង់បានបើកសម្តែងដោយគ្រប់ព្រះចេស្តា និងទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។

191 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមកុំឱ្យយើងព្រងើយកន្តើយនឹងការសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យនេះ។ ប៉ុន្តែសូមឲ្យយើងឱបក្រសោបវា ហើយទទួលយកវា ហើយមានសេចក្តីគោរព ហើយរស់នៅដោយវារហូតដល់ថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកដើម្បីយកយើងទៅផ្ទះវិញ។ សូមទ្រង់ប្រទាន ព្រះអង្គម្ចាស់។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់។

192 ហើយពេលយើងអោនក្បាល ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើយប់នេះមានមនុស្សនៅក្នុងអគារឬអត់ នៅក្រោមវត្តមានដ៏ទេវភាពនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំជឿជាក់ថាខ្ញុំខុសហើយ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថាខ្ញុំខុស។ ព្រះបានបើកសម្តែងឲ្យខ្ញុំដឹងពីអំពើបាបរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំខុស។ ខ្ញុំនឹងលើកដៃទៅកាន់ទ្រង់ ហើយសុំសេចក្តីមេត្តាករុណា នៅយប់នេះ។ ព្រះជាម្ចាស់អើយសូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង។ ទូលបង្គំខុស។" តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ?

193 ខណៈពេលដែលយើងរង់ចាំមួយភ្លែត ប្រសិនបើមានមនុស្សនៅទីនេះចង់មានពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនឹងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកជាមនុស្សមានបាប ខ្ញុំនឹងប្រែចិត្ត។ តើអ្នកអាចបដិសេធសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលមិនអាចប្រៀបបាននៃអ្នកដែលបានស្លាប់ដោយរបៀបណា? ព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃស្ថានសួគ៌បានក្លាយជាមនុស្សមានបាប មិនមែនដោយសារទ្រង់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេ ប៉ុន្តែដោយសារទ្រង់មានអំពើបាបរបស់អ្នក ហើយបាននាំពួកគេនៅទីនោះទៅកាន់កាល់វ៉ារី។ ហើយអ្នកនឹងមិនទទួលយកការលើកលែងទោសនោះ? តើអ្នកមិនធ្វើវាទេយប់នេះ? ពេលយើងអោនក្បាល មានគេនិយាយថា "សូមចងចាំខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំលើកដៃថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ ហើយនិយាយថា 'សូមមេត្តាចំពោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំខុស ហើយខ្ញុំចង់បានការផ្សះផ្សាជាមួយព្រះ។'" តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកទេ?

មិនអីទេ ប្រសិនបើគ្រប់គ្នាជាគ្រិស្ទាន នោះ សូមឲ្យយើងអធិស្ឋាន។

194 ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់នៅយប់នេះ ដែលអ្នករាល់គ្នានៅទីនេះគឺជាគ្រិស្ទាន ពួកគេបានធ្វើជាបន្ទាល់ដូចគ្នា ដោយនៅស្មៀម ថា អំពើបាបរបស់ពួកគេស្ថិតនៅក្រោមព្រះលោហិត។ ហើយទូលបង្គំពិតជាដឹងគុណចំពោះរឿងនោះ។ សូមប្រទានពរដល់ពួកគេ ព្រះអម្ចាស់។ អូ ទូលបង្គំរីករាយណាស់ដែលពួកគេបានរកឃើញការផ្សះផ្សាតាមរយៈការថ្វាយលោហិត ដោយការស្តាប់ព្រះបន្ទូល។ ការលាងទឹក ដោយព្រះបន្ទូល វាសំអាតយើង។ វានាំយើងទៅកន្លែងដ៏អស្ចារ្យបំផុត កន្លែង—កន្លែងដែលមនុស្សមានបាប ដោយភាពងងឹតដ៏ឃោរឃៅរបស់គាត់ ត្រូវបានធ្វើឱ្យសដូចព្រិល។ ស្នាមក្រហមឆ្អៅនៃអំពើបាបត្រូវបានលាងចេញ ហើយយើងគឺជាសុភាវៈថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ តើយើងអរព្រះគុណយ៉ាងណា សូមអរគុណទ្រង់ សម្រាប់ការនេះ។

ឥឡូវនេះ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកបានមកដល់ហើយ។ ទូលបង្គំយល់ថា នារីវ័យក្មេងនេះ នៅយប់នេះ នឹងត្រូវទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅទីនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់របស់នាង។

195 ឱព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ យើងខ្ញុំអធិស្ឋានសូមឱ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់យុវនារីនេះ។ ចិត្តទូលបង្គំត្រលប់ទៅប៉ុន្មានថ្ងៃមុន ឡើងមកនៅ ហ៊ីនវីលហើយឃើញក្មេងស្រីដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់នោះដើរនៅទីនោះនៅតាមផ្លូវ។ ហើយយប់នេះ នាងជាម្តាយជាស្ត្រី។ នាងបានទទួលយកទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់នាង។ ជីវិតមានការលំបាកណាស់ព្រ ះអម្ចាស់អើយ ឱព្រ ះអម្ចាស់អើយ ប៉ុន្តែស្ថានសួគ៌ប្រាកដជាមានសម្រាប់នាង។ ហើយយើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ការនោះ។ ទូលបង្គំ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន សូមទ្រង់ប្រទានពរដល់យុវនារីឥឡូវនេះ។ ហើយនៅពេលដែលនាងមកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក សូមទ្រង់បំពេញនាងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃព្រះ។ សូមទ្រង់ប្រទាន ព្រះអង្គម្ចាស់អើយ។ សូមវិញ្ញាណនាង ទៅកាន់ស្ថានសួគ៏! ផ្តល់វាសម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

196 [កន្លែងទទេនៅលើខ្សែអាត់—អេដ។] ខ្ញុំចង់អានពីកិច្ចការ ជំពូកទី២ ពេត្រុសនិយាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ជាបុណ្យជ្រមុជទឹកលើកដំបូងដែលមិនធ្លាប់មាននៅក្នុងក្រុមជំនុំគ្រីស្ទាន។ ពេត្រុស ស្តីបន្ទោសពួកខាងគណៈផារីស៊ីនិងមនុស្សខ្វាក់ ព្រោះមិនស្គាល់ព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ និយាយអំពីរបៀបដែល

ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសទ្រង់ឱ្យរស់ឡើងវិញ និងបានបង្ហាញពីកិច្ចការរបស់ទ្រង់ នៅក្នុងទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យ។ ស្ដាប់តាមការ ដែលគាត់និយាយ។ គាត់បានលើកដំកើងព្រះយេស៊ូវ។

197 វិញ្ញាណរបស់គ្រីស្ទានគ្រប់រូបលើកដំកើងព្រះយេស៊ូវ មិនត្រឹមតែដោយបបូរមាត់របស់អ្នកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែដោយជីវិតរបស់អ្នក។ បបូរមាត់របស់អ្នកផ្សេង ជីវិតរបស់អ្នកធ្វើផ្សេង។ បើអ្នកធ្វើបែបហ្នឹងដឹងអត់? វាជាការលាក់ពុត។ ហើយខ្ញុំសុខចិត្តប្រឈមមុខនឹងស្ថានសួគ៌ជាមនុស្សមិនស្មោះត្រង់ជាជាងមនុស្សលាក់ពុត។ ខ្ញុំនឹងឆ្លៀតយកឱកាសរបស់ខ្ញុំកាន់តែប្រសើរ ខ្ញុំជឿថា នៅស្ថានសួគ៌ ដូចជា—មនុស្សមិនស្មោះត្រង់ ជាងធ្វើជាមនុស្សលាក់ពុត។ ខ្ញុំប្រាកដណាស់...ប្រសិនបើអ្នកថ្លែងទីបន្ទាល់ចំពោះព្រះយេស៊ូវ ហើយនិយាយ "ទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ" អ្នករស់នៅបែបនោះ ព្រោះមនុស្សនឹងរំពឹងថាវាចេញពីអ្នក។ ត្រូវហើយ។ អ្នកត្រូវរស់នៅតាមបែបគ្រិស្ទាន។ យើងបានឆ្លងកាត់វានៅព្រឹកនេះ។

198 ឥឡូវនេះ បើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ នៅយប់ស្អែក ឬ...យប់ថ្ងៃពុធ យើងកំពុងលើកយកជំពូកទី៣នេះ ដែលជាជំពូកដ៏អស្ចារ្យមួយ។ ហើយឥឡូវនេះត្រូវប្រាកដថាព្យាយាមមកនៅយប់ថ្ងៃពុធ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលរីករាយនឹងសៀវភៅនេះ នៃការបង្រៀននៅសាលាថ្ងៃអាទិត្យនេះ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] អូ អរគុណខ្លាំងណាស់។ វាមិនអីទេ។

199 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់អានឥឡូវនេះពីកិច្ចការ ជំពូកទី២ ដោយចាប់ផ្ដើមនៅខទី៣២។

> *ឯព្រះយេស៊ូវនេះ ព្រះបានប្រោសឲ្យទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយពួកយើងនេះជាទីបន្ទាល់ពីទ្រង់ទាំងអស់គ្នា។* (ពួកគេបានដឹង។)
>
> *ដូច្នេះ ដែលទ្រង់បានដំកើងឡើង ដោយសារព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះ ហើយបានទទួលសេចក្ដីសន្យា គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពីព្រះវរបិតា នោះទ្រង់បានចាក់សេចក្ដីនេះមក ដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងតែមើលហើយស្ដាប់។*

200 ឥឡូវនេះ សូមស្ដាប់គាត់និយាយអំពីដាវីឌ ជាទេវតាមួយរូប។

ដ្បិតហ្លួងដាវីឌមិនបានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ទេ ប៉ុន្តែ លោកបាននិយាយថា ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងព្រះអម្ចាស់នៃទូលបង្គំថា ចូរឯងអង្គុយខាងស្តាំអញ

ដរាបដល់អញយកពួកខ្មាំងសត្រូវឯង ដាក់ធ្វើជាកំណល់កល់ជើងឯង។

ដាវីឌមិនអាចឡើងទៅ គាត់ស្ថិតនៅក្រោមការបង្ហូរឈាមរបស់មេគោ ពពែ និងចៀម។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះគាត់អាចក្រោកបាន គាត់ស្ថិតនៅក្រោមព្រះលោហិតរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ដ្បិតពួកគេគ្រាន់តែឆ្លើយចំពោះឈាមនោះនៅពេលដែលវាចូលជាធរមាន។ នៅពេលដែលព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទចូលជាធរមាន អស់អ្នកដែលបានស្លាប់ដោយការពេញចិត្ត បានក្រោកឡើង ជាការត្រឹមត្រូវ ហើយបានឡើងទៅកាន់សិរីរុងរឿង។

201 ឥឡូវនេះសូមស្តាប់។

ដូច្នេះ ចូរឲ្យពួកវង្សអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ដឹងជាប្រាកដថា... (ស្តាប់តាមនេះ។)... *ព្រះទ្រង់បានលើកព្រះយេស៊ូវនេះដែលអ្នករាល់គ្នា... បានឆ្កាង ឲ្យទ្រង់ធ្វើជាព្រះអម្ចាស់ ហើយជាព្រះគ្រីស្ទផង។*

ចុះរឿងហ្នឹង? តើទ្រង់ជាបុគ្គលទីបីនៃព្រះត្រីឯក ឬទ្រង់ជាព្រះត្រីឯកទាំងមូល? ទ្រង់គឺជាភាពពេញលេញ នៃរាងកាយព្រះអង្គ។

202 គ្មានព្រះបីអង្គនោះទេ គឺព្រះជាព្រះវរបិតា ព្រះជាព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នោះមិនមានសូម្បីតែនៅក្នុងបទគម្ពីរ គ្មានទេ។ នោះទេ។ គ្មានកន្លែងណាទេ គ្មានកន្លែងណាដែលយើងត្រូវបានបង្គាប់ឲ្យធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ "នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា និងនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រា និងព្រះនាមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" គ្មានកន្លែងណានៅក្នុងបទគម្ពីរទេ។ វាជាគោលទិទ្ធិកាតូលិក ហើយវាមិនមែនសម្រាប់ព្រះវិហារប្រូតេស្តង់ទេ។ ខ្ញុំនឹងសុំអ្នកណាម្នាក់ឲ្យបង្ហាញខ្ញុំនូវបទគម្ពីរមួយដែលអ្នកណាម្នាក់ធ្លាប់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកតាមវិធីផ្សេងទៀត ជាងនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ មក បង្ហាញវាមកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងដាក់សញ្ញានៅលើខ្នងរបស់ខ្ញុំ "ពុតត្បុត ហោរាក្លែងក្លាយ ជាគ្រូក្លែងក្លាយ" ហើយដើរតាមផ្លូវ។ មិនមានរឿងបែបនេះទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់បានទទួលបុណ្យ

ជ្រមុជទឹកតាមរបៀបនោះទេ។ វាជាលទ្ធិកាតូលិក ហើយមិនមែនជាលទ្ធិប្រូតេស្តង់ទេ។

203 "ម៉ាថាយ ២៨:១៩" អ្នកនិយាយថា "ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា 'ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅបង្រៀន គ្រប់ជាតិសាសន៍ ធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកពួកគេនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។'" ពិតជាត្រឹមត្រូវ។

ប៉ុន្តែមិនមែនទេ "នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះវរបិតា ព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រា ព្រះនាមនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" *ព្រះនាម*ព្រះបិតា ជា*នាម* (មិនមែនឈ្មោះ) នៃព្រះបិតា...

*បិតា*មិនមែនជាឈ្មោះទេ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹង? តើមានឪពុកប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ? លើកដៃរបស់អ្នកឡើង។ តើមានកូនប្រុសប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ? លើកដៃអ្នកឡើង។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ? លើកដៃរបស់អ្នកឡើង។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវ តើអ្នកឈ្មោះអ្វី? មិនមែនជាឪពុក កូនប្រុស ឬមនុស្សទេ។

204 មានស្ត្រីម្នាក់បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំពេលមួយ ដែលជាអ្នកកាន់សាសនាគ្រីស្ត នាងបាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ប៉ុន្តែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាឈ្មោះមួយ។"

205 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនមែនជាឈ្មោះទេ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអ្វីដែលវាគឺជា។ *វាគឺ*ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនមែនជាឈ្មោះទេ នោះហើយជាអ្វី។ ខ្ញុំជាមនុស្ស ប៉ុន្តែឈ្មោះរបស់ខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សទេ ខ្ញុំឈ្មោះវីលៀមប្រាណហាំ។"

206 ដូច្នេះ ប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដូច្នេះ ចូរទៅបង្រៀនគ្រប់ជាតិសាសន៍ ធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកពួកគេនៅក្នុង*ព្រះនាម*នៃព្រះវរបិតា និងនៃព្រះរាជបុត្រា និងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ" បន្ទាប់មក ពេត្រុស ដប់ថ្ងៃក្រោយមក បាននិយាយថា "ប្រែចិត្ត" ឥឡូវនេះ ហើយស្តាប់នៅត្រង់នេះ:

កាលគេបានឮ នោះគេមានសេចក្តីចាក់ចុចក្នុងចិត្ត ក៏សួរពេត្រុស និងពួកសាវ័កឯទៀតថា បងប្អូនអើយ តើយើងខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច?

ពេត្រុសឆ្លើយតបថា ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទាំងអស់គ្នា ដោយនូវព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ

ប្រយោជន៍ឲ្យបានរួចពីបាប នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលអំណោយទាន ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

207 តើពេត្រុសបានធ្វើអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់គាត់មិនឲ្យធ្វើ? គាត់មិនច្រឡំទេ យើងជាអ្នកច្របូកច្របល់។

208 នៅកិច្ចការ ២:៣៨ ជនជាតិយូដាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយការជ្រមុជទឹក។

នៅក្នុងកិច្ចការ ជំពូកទី៨ យើងឃើញថា ភីលីពបានចុះទៅផ្សព្វផ្សាយដល់ជនជាតិសាម៉ារី ហើយបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកពួកគេក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាជនជាតិសាម៉ារី។

នៅក្នុង កិច្ចការ ១០:៤៩ ពេត្រុសបានបង្គាប់សាសន៍ដទៃឲ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

209 ប៉ុល កិច្ចការ ១០:៥ "គាត់បានឆ្លងកាត់ឆ្នេរខាងលើនៃក្រុងអេភេសូរ គាត់បានឃើញសិស្ស។" ពួកគេជាសិស្សបាទីស្ទ គឺ គ្រប់គ្នា ជាពួកបាទីស្ទ។ ពួកគេត្រូវបានប្រែចិត្តជឿក្រោមគ្រូអធិប្បាយបាទីស្ទដោយឈ្មោះរបស់—ឃើញទេ អាប៉ូឡូស។ ហើយគាត់គឺជាគ្រូអធិប្បាយបាទីស្ទ "ហើយត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយព្រះគម្ពីរថាព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។"

ប៉ុលបាននិយាយថា "តើអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតាំងពីអ្នកបានជឿឬទេ?"

210 ពួកគេថា "យើងមិនដឹងថា តើមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឬអត់នោះទេ។"

211 បាននិយាយថា "តើអ្នកបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយរបៀបណា?"

212 ពួកគេថា "យើងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយបុរសម្នាក់ដែលបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យព្រះយេស៊ូវ រន្ធទឹកនៅទីនោះ។ នោះជាការល្អគ្រប់គ្រាន់។"

213 ប៉ុលបាននិយាយថា "វានឹងមិនដំណើរការទេឥឡូវនេះ។ អ្នកត្រូវតែទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ម្តងទៀត។" ហើយប៉ុលបានបង្គាប់ពួកគេឲ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកម្តងទៀតក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដាក់ព្រះហស្តលើពួកគេ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើពួកគេ។ ត្រឹមត្រូវ។ បាទ មែនហើយ។

វានឹងមានពន្លឺនៅពេលល្ងាច
ផ្លូវនៃសិរីល្អ អ្នកនឹងរកឃើញ។
តាមផ្លូវទឹក នោះជាពន្លឺថ្ងៃនេះ
កប់ក្នុងព្រះនាមដ៏ថ្លៃថ្លារបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ចូរប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់អ្នក
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រាកដជានឹងចូល
ពន្លឺរាត្រីបានមកដល់ហើយ
វាគឺជាការពិតដែលថាព្រះនិងព្រះគ្រីស្ទគឺតែមួយ។

214 នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបាននិយាយ។ ត្រូវហើយ។ វាជាម៉ោង វាជាពេលវេលាដែលយើងគួរប្រែចិត្ត។

215 ប្រាប់ អ្នកប្រកាសនៅពេលដែលអ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេច នៅក្នុងអាង។ ហើយយើងនឹង...[បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "យើងត្រៀមខ្លួនរួចហើយ។"—អេដ។] តើអ្នកត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ? មិនអីទេ ដើម្បីទាញវាំងនន។

216 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ប្រទានពរអ្នក ក្នុងនាមជាបងប្រុសបម្រើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ តើអ្នកទាំងអស់គ្នាអាចឃើញនៅទីនេះទេ?

ហេព្រើរ ជំពូកពីរ ២ KHM57-0825E

(Hebrews, Chapter Two [2])

ផ្នែកសៀវភៅហេព្រើរ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យថ្ងៃទី 25 សីហា 1957 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនិក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG